

épen az a feladata, hivatása a földön, hogy a J. Kr-ról való bizonyágtétel^{a világgal} elvégezze, azaz teljes mértékben ^(megjósolt) ~~leleplezi~~. Amíg az egyház ezt meg nem teszi, addig nem jó el az Antikrisztus, a mélységből származó fenevad. Isten aránylag nyugodt fejlődést biztosít az egyháznak addig, míg ez a feladat teljesítve nincs. S amikor életükkel is készek megpecsételni ezt a bizonyágtételt, akkor ez a végig vitt, egészen teljesített bizonyosság leleplezi és legyőzi a hazug^{ság} atyját, Sátánt, a magát másokért odaadó, vért, ontani kész szeretet a gyűlöletet, mely csak magának él, önző.

/12,11./ Az égben ítélik meg Sátánt, a kísértőt és vádlót s mint a teremtésben használhatatlant kivetik onnan. Átmenetileg a földön még folytathatja vádló és rágalmazó munkáját, sőt soha nem tapasztalt dühvel fordulhat azok ellen, akiknek bizonyágtétele égből való letaszittatását előidézte, de napjai meg vannak már számolva. "Elment hadat viselni ^{a többiek/} ~~hatal~~ ellen, akik Jézus magvából valók, kik megörzik Isten parancsát és akikkel ott van a Jézus bizonyágtétele." /12,17./ De hiába ^{való} Sátán utolsó próbálkozása is: a Jézus Krisztus bizonyágtétevéinek megdicsőülése ellen semmit sem tehet már; azok egy szintre emeltettek az angyalokkal s amikor János a hatalmas angyaljelenés előtt tiszteletét leborulással akarja kifejezni, az rettenve tiltakozik: "Vigyázz, ne! Rabszolgatársad vagyok csak ^{Aa/} s testvéreidé, kikkel ott van a Jézus bizonyágtétele!" /19,10./ S ekkor a kijelentés angyala magyarázatul megjegyzi, hogy mi tette Jézus bizonyágtétevéit oly rendkívül fontosakká az Istennek a sötétség ellen viselt harcában: "A Jézus bizonyágtétele ugyanis a profétálás Szelleme." /19,10./ Isten Szelleme maga egészen azonosult Jézus dicsőítésével és a földi bizonyágtétevéket egészen Jézus dicsőségének tudatával töltötte be. Ezek a bizonyágtétevék Isten követői, képviselői a földön; nem csoda, ha egykor a mennyekben is magáinak fogja vallani őket Jézus és megosztja velök dicsőségét és hatalmát: "Láttam trónokat azok lelkét, akiket lefejeztek a J. bizonyágtételéért s I. igéért" /20,4./

A Jézus Krisztus bizonyágtétele kifejezésben a nyelvtan két értelmet különböztet meg aszerint, hogy Jézus Krisztus a bizonyágtévő-e vagy a bizonyágtétel tárgya; az előbbi genitívus subiectívusnak, az utóbbit genitívus obiectívusnak nevezi. Melyik értelem a helyes: a bizonyágtévő-e Jézus vagy a az, akiről mi bizonyágot teszünk? Azt hiszem, hogy mind a kettő! A kettő nemcsak hogy nem zárja ki egymást; hanem szorosán együvé tartozik, egymásból folyik. A Jelenések Könyve maga mondja magáról, hogy tartalmát Jézus kapta Istentől, hogy azt szolgálival közöljess hogy szolgálja, János megírja a 7 gyülekezetnek; a 7 gyülekezetnek pedig megint az volt a feladata, hogy életével és szavával ezt a bizonyágtételt közvetítse és képviselje a nemzetek előtt. Ha még hozzá vesszük, hogy a kijelentés angyalát használta fel arra, hogy a bizonyágtételt jelképekben Jánossal közölje, akkor elmondhatjuk, hogy a Jelenések Könyvének tartalma egyik bizonyágtételből a másikba ment át. A Jelenések Könyve ezt a címet adja saját magának: JÉZUS KRISZTUS LELEPLEZÉSE vagy LELEPLEZŐDÉSE. Jézus belseje, lénye, valósága válik ismerőssé a kijelentésben; ő maga jelenti ki magát s mi magunkba szívjuk, ereinkbe, idegeinkbe eresztjük be az ő ismeretét, mely nekünk életet, világosságot jelent. Mi nem rejthetjük el ezt a bennünk levő fényt; a világító mécset nem tehetjük ágy alá, hanem a mécsstartóra, hogy mindenkinek világítson, aki a házban van: így változik át Jézus Krisztusnak magáról tett bizonyága Róla tett bizonyossággá, amelyet mi teszünk, akik az ő ismeretét magunkban hordozzuk. Jézus Krisztus keresztül világít bizonyágtévőin!

Jézus magáról tett bizonyágát igen tanulságos megfigyelni földi életében. Az, aki a meggyógyított betegeknek többször megtiltotta, hogy az elfojtott gyógyulásról másnak beszéljenek, még tanítványainak is alig beszélt arról, hogy ő kicsoda. 3 éves tanítói és gyógyító működésének csak utolsó szakaszában kérdezte meg tanítványait: "Kinek mondanak Engem az emberek?" majd ezt: "Hát ti kinek mondotok Engemet?!"

Ekkor Péter úgy, mint egy felfedezést és nem úgy, mint Jezustól be-
tanított mondatot közölte vele: "Te vagy az élő Istennek a Fia!"
Ez biznyságtétel volt, Péter biznyságtétele, melyet nem a hús és
vér jelentett meg neki; de az is bizonyos, hogy nem szavakban ta-
nulták el Jezustól, hanem életéből olvasták ki. Péter meggyőzését-
nem a csodák egyedül végezték el; nem a gyógyítások, nem a vihar
lecsendesítése, nem a kenyerek megsokasítása, nem a halottak fel-
támasztása egyedül, hanem az a megfigyelés, amelyet Jézus lelkében
nap, mint nap tettek; amit imádkozásában megfigyeltek; amit Jézus
lelkének egyensúlya elárult nekik, az a csodálatos békesség és sze-
retet, mely kiáradt belőle; az a változatlanág, amelyet akármikor
löktek meg, mindig édes indulat, kedvesség, nyájasság, szeretet
folytak belőle. A tanítványok mind világosabban látták az Atya és
a Fiu tökéletes összehangját; azt hogy ezt az összhangot a földi
dolgok közül semmi megzavarni nem képes; hogy Jézus mindenestül
ama láthatatlan világhoz tartozik s azért nem lehetett más követke-
tetéshez jutniok: "Te vagy az élő Istennek a Fia!" Jézusnak a magá-
ról tett biznyságtétele az élet volt, amelyet tanítványai szemé-
láltára élt. Ez az élet világított, melegített, vonzott és eltaszi-
tott, boldoggá tett és lelkiismeretfurdalással töltött meg, megbo-
csátást é itéletet hirdetett. Ez az élet isteni élet volt. Ezért és
csak ezért mondotta Jézus: "Fülöp, aki engemet lát, látja az Atyát"

Tovább mehetünk! Annak a biznyságtételnek, melyet mi csak
szavakkal teszünk s melyet életünk megcáfol vagy nem igazol, ereje
nincs. Szavaink erőtlennül hullanak le az emberi szivekről. De az
apostol szavára, aki kalodába zárva, a börtön fenekéről Istenhez
hálaadóknéket küld fel, nemcsak a tömlőc alapjai rázkódnak meg,
nemcsak az ajtók pattannak fel; hanem ^{az eldúrvult} ~~az eldúrvult~~ rabok lelke is
és kitérül a börtön-^{tartóknak} ~~falai felől~~ minden irgalommal szemben jól
bezárt szive is. Hogy hullhattak a második római fogságában minden-
kitől elhagyott, a halál elé menő apostol szerető, intő szavai Ti-

mótheusz lelkébe, mikor a szenvedő Jézus képe kiábrázolódott az apostol bizonyságtevő életében! Ime ez volt a Jézus Krisztus bizonyásgtétele! Mint élet áradt ki a magát a bűnösökért halálra adó Jézusból; életfolyamként töltötte meg a szenvedő apostolt és ~~élet~~ meglevenítő élet patakaként áradt tovább szívből szívbe, ahogy a világi gyűlölet ellen a földön folyani kezdett a szeretet árja. az igaz bizonyásgtétel életbe beleöntött szó és életből alakot nyerő ige. Élet és ige nem külön, hanem azonos fogalmak a szellemi világban, mert az élet mindig az Istentől megvilágosított értelmén keresztül terjed tovább és az ige, ha az élet bizonyásgtetéséről származik, mindig meglevenítő hatást gyakorol.

Ha már most a bizonyásgtételnek és az Istenből az emberi szívekbe ömlő életnek ezt a viszonyát szem előtt tartjuk és ezt a kapcsolatot a Jelenések Könyvére is alkalmazzuk, akkor meg fogjuk érteni, hogy János nemcsak szavakat kapott Patmoszon, hanem a szavakon keresztül élet ömlött a szívébe. Nagyon helytelenül fogják fel a Jelenések Könyvét azok, akik azt hiszik, hogy a benne elbeszélte látomások vagy álmok csak kigondolt előadási forma bizonyos igazságok és gondolatok előadására. Ezeket a látomásokat János átélte és nemcsak látta. Benne volt az események forgatagában, mintha azok a jelenben mennének végbe. Isten Szelleme képes a jövőnek ily megjelenítésére. János az istenséghez ragadtatott el és az istenségben együtt él a múlt, jelen és a jövő. Ott az égi trónteremben villámok, szózatok és mennydörgések szálltak elő az istenségből és a jövő ezekben meglevenedett. János a küzdő egyházzal együtt szenvedett és együtt diadalmaszkodott; együtt aggódott és együtt örült; együtt undorodott a vétectől és együtt magasztalta a szabaddító Istent. "Ott volt az Urnak napján" és látta a mennyből leszálló várost. Az evangéliumot új oldaláról ösmerte meg: mint ^{nyilvánvaló} ~~szavak~~ az sebaket osztó fehér ^{lovast} ~~nyílást~~ és a Bárány bosszujától hallotta remegni az istenteleneket. De hallotta, hogy az égből isteni hang

vigasztalta azokat, akiket a földön a Krisztus bizonyágtételéért lefejeztek; látta széjjel menni a választottakat elpecsételő angyalokat; égbe emelkedni a feltámasztott két bizonyágtévőt, kiket a mélységből felszálló fenevad megöletett; látta a mennyben győzedelmeskedő bizonyágtévő egyházat s a Bárányt a Sion hegyén állani a 144.000-rel. Látta, hogy visszatérő rener Lovas elkezdi a földön uralkodni; látta ítéletre székeket állítani fel; látta hallotta az Élet Könyvébe beirtak nevét; látta a feltámasztottakat s az égből alászálló szent Várost. Látta a valósággá váló isteni Kegyelmet! Jézus Krisztust egyszerre látta báránynak és oroszlának, gyöngédnek és erősnek, irgalmasnak és bosszuállónak azokon, akik az irgalmat megtagadták. János lényébe behatolt ez a Jézus Krisztus, vele egyesült, felkénnek, szellemének alkotórészévé lett, életévé változott. Amikor János az emberek előtt megszólalt, a szavak életté változtak és az élet a szavaktól hordoztatva behatolt az emberek szívébe. Ez a behatoló életáram volt "a Jézus Krisztus bizonyágtétele"!

Ha a Jézus Krisztus bizonyágtétele számunkra csak megtanulni való gondolat marad, csak érdekes vagy esetleg lelkesítő és hangulatot keltő értelmi gyönyörködés: akkor értéktelen és haszontalan marad, nem több, mint zengő éra és pengő cimbalom! Amikor ez a bizonyágtétel értelmünkön át szívében tudatossá változik, életté kell átalakulnia s ez azt jelenti, hogy mint János átélte azt, nekünk is által kell élnünk; lényünké kell változnia és egész gondolkodásunkat, minden érzelmünket, törekvéseink összességét uralma alá kell hajtania! Ezt nem érhetjük el gondolkodással, elmélkedéssel, lélekvizsgálattal és akaratneveléssel vagy kényszerítéssel; ezt Isten ujjonnan teremtő szent Szellemének kell bennünk újra teremtenie, mint ahogy a teremtés hajnalán teremteni kezdett. Mi csak nézői lehetünk annak, amit Isten Szelleme bennünk alkot, amíg rajtunk ül, mint a vizek fölött lebegő Szellem. De nem maradhatunk érdektelen vagy kíváncsi szemlélők, hanem le kell borulnunk a földre és imádni azt, aki másodszor teremt!

Mintahogy a patmoszi látások után János állandóan magával hordozta a jövőt és a földön történő dolgokat mind ennek az isteni világosságnak a fényében látta, úgy kell nekünk is olyan embereké válnunk, akiknél ott van Istennek igéje és Jézus Krisztusnak bizonyágtétele. Jaj nekünk, ha erről a látomásról levesszük tekintetünket és nem őrizzük azt lelkünkben elrejtve, oltárra állítva, trónra helyezve, hogy egész lelki világunkon uralkodjék! Jaj nekünk, ha szívünk trónusára más látásokat ültetünk; ha megrémülünk az antikrisztus hatalmától, ha elkábit annak erős, dicsekvő, fenyegető hangja s félelmünkkel és rettegésünkkel a Gyűlölet, a Tagadás és a Hezugság istenének adjuk a tiszteletet, amely csak a szeretet Istenét illeti! János, aki látta elbukni az antikrisztust és eljönni a Renér Lovast, ki a fenevadat szájának lehellyével megsemmisítette amaszt, nem hódolhatott többé meg a fenevadnak, hanem egész lelke, minden gondolata, minden érzelme és akarása az Eljövendőt várta, kereste, és úgyhogy a visszatérő Baranyban látta a királyok királyát, égnek és földnek mindennel bíró Urát.

S ha minket is Patmosz szigetére sodor az igazságot gyűlölő és üldöző emberek dühe, vagy az egész környező világot körülöttünk átváltoztatja Patmosz-szigetté, könyörtelen, meg nem induló, érzéketlen szilatomeggé, ahol nekünk nem terem enni való s a kopár sziklában forrás nem fakad: a rideg és könyörtelen emberek között is égi manna, velünk járó vizet ontó kőszikla fog maradni az a bizonyágtétel, mely Jézust a leg hatalmasabbnak és a legkönyörületesebbnek tünteti fel. És erről a Jézusról ~~egy Benne békés~~ olyan szívvel fogunk bizonyágot tenni, mely meg nem szűnik bizonyítani ~~az ő szívében~~ rólunk soha el nem feledkező gondviselő szeretetében. Ez a szüntelen bizó lélek és Benne nyugvó szív, ez az örvendő arc és meg nem szűnő imádság lesz a Jézus Krisztus bizonyágtétele bennünk, melyet ~~mi~~ legdrágább kincsünként őrizünk.

Ha bennünk lesz Jézus Krisztus bizonyágtétele, nem azokat fogjuk győzedelmeseknek tartani, akiknek ma vagy akármikor leg több az enni valója és legdrágább a ruhája, akik fényes kocsikon

robognak és gőgösen, érzéketlenül fordulnak el a nyomorgóktól és sáhajtozóktól; hanem azokat fogjuk boldogoknak magasztalni, akik ott várakoznak az égi templom oltárának lábánál, mint Isten elé öntött véres áldozat s kiktől e földön megtagadták ugyan az ételt és ruházatot is, sőt elvették életüket is; de akiket angyalok vittek az égi ~~király~~ Király tróntermébe és akik még ottani dicsőségükből is testvéri nüsséggel tekintenek alá földön küzdő testvéreikre és meg nem szűnnek az égi Királyt ostromolni, hogy meddig késik még az égi igazságosságnak érvényt szerezni a földön, hogy itt is igazság, szeretet öntsön el tengerként mindent, mint ott, ahol a kristálytenger átlátszó, szeretettől égő habjai nyugosznak.

Ha Jézus Krisztus bizonyágtétele bennünk marad és azt szívünkben őrizzük, akkor tudni fogjuk, hogy mielőtt a Bárány eljönne uralkodni a földön, előbb a bűn ragadja magához a világ kormányzását s bizonyágtételünket elhallgattatni és örökre elnémítani fogja megpróbálni az antikrisztus. Nem fogunk megütközni azon, hogy a gonoszság erősebb ebben a világban, mint a jóság s a gyűlölet ítélőszéken széken ül a zelligalmasság fölött; sőt természetesnek fogjuk találni, hogy az éjszaka növekedik és éjjél közeleg. De tudni fogjuk, hogy éjjél sötétjében a vőlegény megérkezik!

Ha magunkban őrizzük a Jézus Krisztus bizonyágtételét, akkor nemcsak egykor fogunk győzedelmesként állani az égben, amikor Mihály arkanygal Sátánt és angyalait onnan alátaszítja, mert meglepetésként senki sem lesz győzedelmessé az égben; hanem már itt a földön győzedelmesként fogunk járni annak az ígének hatalmánál fogva, mellyel szemben a hazugságnak mindig el kell némulnia és meg kell hátrálnia és annak a bizonyágtételnek erejénél fogva, amely a beteg világ gyógyulását egyedül a szeretettől, a Bárány szeretetétől várja és reméli. Ennek a reménységnek birtokában sem fegyver, sem megfélemlítés nem győzhetnek rajtunk! Ennek a bizonyágtételnek birtokában mint hidon megyünk át a halálon, a mártírhalálon is és a halál keserősége édes lesz.

A Jézus Krisztus bizonyágtételének birtokában tudjuk, hogy a gyűlölet és hazugság hatalmaival soha a mi bizonyágtételünket és a nálunk levő isteni ígét összhangba nem hozhatjuk; hanem az Istenhez való hűséggel Sátán gyűlöletét és üldözését örökre magunkra vontuk. Ezt tudjuk és ezen változtatni nem akarunk, hanem készek vagyunk Jézusért ugyanugy szenvedni, ahogy Ő értünk szenvedett. Ha tehát Sátán elindul megsemmisíteni azokat, akik a szerető és szelid Bárány magvából valók a földön, elkerülhetetlen, hogy mi is gyűlöletének és üldözésének tárgyává ne legyünk. Nem alkuszunk meg; nem tompítjuk a szívünkben levő evangélium fényét; nem próbáljuk megérteni a gonoszást és hazugságot, hogy valamiképpen annak is létjogosultságát ismerjük el az egyházban vagy akár a teremtett világban. Nem leszünk árulók!

Ellenben tudjuk, hogy bizonyágtételünk által összekötésbe jutunk Isten nagyainak tiszta és hatalmas seregével és bennünk is ugyanaz a szent Szellem hat, ~~ésint aki~~ őket megtölti és vezeti. Tudjuk, hogy a Jézus Krisztus bizonyágtétele által egy táborba jutottunk Isten összes prófétáival, mert ez a bizonyágtétel a prófétálás szelleme. Ez a bizonyágtétel kimele bennünket ebből a világból és általemel az örökkévalóságba, ahová maga a Bárány is általment, hogy onnan a magosból előbb szent Szellemét küldje alá Rája várakozó tanítványaira, hogy ez a szent Szellem őket jövő feladatokra elkészítse. Csodálatos, megszámulhatatlanul nagy és kiterjedt tábor tagjai vagyunk, mely hatalmánál és erejénél fogva legyőzhetetlen, mert mögötte, benne és általa a teremtő és mindent fenntartó Istennek a hatalma él!

És végre ennek a bizonyágtételnek birtokában egyszer tanui leszünk annak a minden földi történeti változásnál nagyobb fordulatonál, amikor evilág átváltozik másvilággá s a föld hat hétköznapiját fel fogja váltani a szombat, 6000 éves gyötrelmes idejét felváltja Krisztus 1000 éves békeországlása. Akkor

azok, akik ebben a világban Isten igéjét és Krisztus bizonyágtételeket hordozták keblökben, egyszerre kívül az őket környező valóságban megvalósulni látják majd mindazt, ami korábban üldözött reménység volt csupán. S akkor a korábbi szenvedés most kéj-je és gyönyörűséggé változik át; a kereszt fájdalmából a szeretet diadalmánora lesz; az égtől szabadulást alakönyrgő koldusok fejedelmekként járják be a világot és szavukat mindenütt, mint királyi parancsot fogadják el a népek; akkor a szelidség lesz a felfelé emelkedésre a legjobb ajánló levél, mert az erőszakot utálni fogja és félreveti az új világ; akkor ott, ahol korábban elnyomottak sóhajai tették szomorúvá és átkossá a levegőt, most az irgalom édesíti meg a levegőt, amelyet beszívnak az új világ lakói; akkor teli szájjal fogják magukba szívni az igazságosság csodálatos gyümölcseit azok, akik erre az igazságosságra régebben éhezve és szomjazva váraoztak; akkor mindenütt tisztaság és békesség fog uralkodni és senki sem fertőz tisztátalan gondolattal vagy irigy és kapzsi háborítással; akkor vasvessző fog lszujtani a gyűlölet és haugság minden kísérletére, hogy újra magához ragadja az uralkodást. Akkor mint mindent magával ragadó ár fogja Krisztu bizonyágtétele betölteni az egész világot; az a bizonyágtétel, hogy az emberiség fájo sebiet meggyógyítani, tátongó szükségéit betölteni egyedül az a szeretet képes, amely egy gonosz és gyűlölködő világban mert az irgalom mellett bizonyágot tenni. Akkor mindenki szépeknek fogja mondani a bizonyágtétevek lábait, akik a szeretet örömhírével járják be a gyógyulni akaró világot!